

CHR. *χρῆμα*.] Nunc incipit Parabasis que Excursio vel Digressio, etiam Epirrhema, qua uti solebant Comædi, & in qua mouetur chorus è suo loco, & ad populum conuersus, aut ex sua aut poetæ persona dicit aliquid de se, de suis studiis, de furtis ineptiisve aliorum poetarum. Eius partes septem constituit Princeps non solum Veronen- sium, sed omnium Criticorum, quorum interest vacare Musis, Iulius Cæsar scaliger (neque enim huic Magistro habeo ne ex veteribus quidem quem opponam, & vno tantum minor Aristotele mihi videtur.) nempe Commation: Secunda pars Anapæstica, quia olim ex solis Anapæstis conficiebatur, post suppositis aliis pedibus nihilò secius nomen retinuit. Tertiam vocarunt *μαῦρον*, non propter tractum productionis, erat enim breuif- sima, sed quia vnico impetu sine respiratione ab- soluendum esset. Post eam erat Stropha cui Anti- stropha respondebat, huic Epodos succedebat aut Epirrhema, cui Antepirrhema respōdebat, quod- que sedecim non amplius versibus constare lex fuit. Auxit numerum tamen Aristophanes. Quod si non è scena, sed è choro vnus loquebatur vt hic, *παρασυλίον* hoc dictum est, quia extra chori & propositum & numerum id fiebat, velut fecit *Æschulus* in Agamemnone. Aliquando Parabasis quartæ personæ attribuebatur, quod tunc *παρα- χορήγημα* dicebatur, propterea quod diuersum er- at à materia scenica. Erat enim illa persona sce- nica. Sed ego id miror & cum illo maximo Heroe puto è choro *παραχορήγημα*, è scena *παρασυλίον* esse, vt produnt ipsa nomina. *ραβδούχης*.] Vel magistratus fuit similis *Ædilibus* vel *Ædilium* ap- paritoribus. scholiastes censet intelligendum de iudicibus certaminis quos Poeta *αἰσυμνητῆς* vocat. Ego simpliciter de licitoribus accipio, qui operam

A dabant ne quid noui fieret inter Spectatores, vt- que suo quisque sederet loco, qualem Oceanum Martialis nominat. Vetus Glossarium virgarium vocat *ραβδούχον*, quia virgæ & Commotacula in- signia licitorum qui magistratibus apparent. Sed eadem Glossa habent *ραβδούχος*, rector: procliuè est emendare licitor. Sed quidni licitorem ab offi- cio & regimine sic vocauerit, quia regerent tur- bantes. Ibi enim inuenias *ἀρχιραβδούχον* esse sum- mum licitorem, id est Principem potius quàm pri- mum, imò qui Proximus dicitur. Sed de hoc gene- re qui post Lipsium (non solum vnicum Belgarum lumen, sed alterum litteratæ *οἰκουμενῆς* colu- men, & cum scaligero meo geminum) aliquid scribere volet, nã is faciet *λυχνάβιον ἐν μισημείῃ*. Ita enim accuratè hanc rem tractauit ille in Ele- ctis suis, vt alienæ industriæ locum non reliquerit. Sic cenfeo, vel, vt dictum de Mutio, ambigebam. *πρὸς τὸ δέιατρον*.] Chori vicem fiebant *παραβάσις*, in quibus aliorum poetarum dicta & scripta tra- ducebantur sine maleficij crimine, aut pœnæ su- spicione vt hic, vbi chorus à proposita materia di- uertit, & stans *ἀντιπροσωπίσι* alloquitur spectato- res. Ideò ait *πρὸς τὸ δέιατρον*.

Σχόλια. Παραβάς ἐν τοῖς ἀναπαύσεισι,] πᾶσαν πα- ράβασιν ἀνάπαυσιν καλεῖ.

CH. *Παραβάς ἐν τοῖς ἀναπαύσεισι.*] Parabasim vocat Anapæstum. Quia, vt dicebamus, erat qua- dam Anapæstica Parabasis quæ solis olim & mer- ris constabat Anapæstis. Plato Comicus Strophen & Parabasin ita miscuit vt *σπεφόμενος* loqueretur, & versio erat strophe, sermo Parabasis: vt patet ex his, *εἰ μὴ μὴ λίαν ἀνδρες, ἠὲ κακὸν μὲν ἐπέμειθε, ἠὲ ἀνὴρ παρὲν εἰς λέξιν τοῖανδ' ἐγώ. Θύγατερ Διός.*] Vel Minervam vel Musam innuit. Illud si- milius vero, quia Athenis.

Κωμωδοδιδάσκαλος αἰθερόπων καὶ κλεινὸς ἄ-
 τος γρηγορή),
 ΑΞΙΟΣ ἔστι φησὶ δ' λογίας μεγάλης ὁ διδάσκα-
 λος ἡμῶν
 Πεφῶτον μὲν αὖ αἰπιπάλους μόνος αἰθερόπων
 κατέπαιυσεν,
 ἐς τὰ ῥάκια σκώπποντας αἰεὶ, καὶ τίς φθειροὶ
 πολεμουῦντας,
 τοὺς δ' Ἡρακλέας αὖ μάπποντας, καὶ αὖ πύ-
 ναντας ἐκείνοιας,
 τοὺς φύγοντας καὶ ξαπαύσοντας καὶ τυπτομένους
 ὀπίπιδες
 ἐξήλασ' ἀτιμώσας παρῶντες, καὶ αὖ δούλους κα-
 τέλυσεν,
 οὓς δέξῃνον κλαίοντας αἰεὶ καὶ τυτῶντες οὐδέκα
 πους,

Interq; bonos cluet antiistans comedus iure
 magister
 E Hic sibi magnam deberi laudem noſter iure
 poeta
 Dixeriſt. Ac primum hominum ſolus potuit pre-
 hibere inimicos
 Vilia pannorum videntes & pedibus bella mo-
 uentes,
 Atque voraces Herculeos ſemper nec minus e-
 ſurientes,
 F Tum fugientes & verberibus caſos & decipien-
 tes
 Iſte vituperans primus depulſis, & ſeruis vincula
 ſoluit
 Quos inducere ſemper amabant plorantes, atq;
 ob id unum

CHR. *Διδάσκαλος*] propriè dixit. Nam doce- re dictam de fabulis. Horat.
 Vel qui docuere togatas.
 Cic. Bruto, Liuius qui primus fabulá docuit. Vt- tur Athenæus & sudas. sic ab Ifocrate orat. de Pa- ce qui docet Comædias *κωμωδοδιδάσκαλος* dicū- tur, ab Arist. qui Tragædias, *τραγωδοδιδάσκαλος*. Plu- tarch. lib. de Musica *διδάσκαλος* simpliciter dixit.

Σχόλια. Ἐς τὰ ῥάκια.] ὡς τοιαῦτα ἐπιγράφοντες τῶν ἄλλων κωμικῶν ῥακοφορουῦντας ἀνίπτε) ἢ, καὶ εἰς εὐπο- λιν. Καὶ τοῖς φθειροῖν.] ἀντὶ τῆς εὐτελεῖς καὶ ἀδολοῦς ἀνδρας. τοὺς δ' Ἡρακλέας.] μάππειν τὸ πολλὰ ἐ- δῖπειν. διὰ τὴ μαθομένης ζύμης ἀνίπτεται διὰ τὰυτὰ εἰς εὐειπίδω. ὅς ἐποίησε τὴ Ἡρακλία πειναντῶν. καὶ Διό- νυτον δειλόν. καὶ Δία μοιχόν καὶ θεοῦλιν κλαίοντα. τι- νὲς δ' ἐφασιν εἰς Κρατῖνον ἀνίπτεος, ὡς τοιαῦτα ποιῶντα
 δεα-